

La xibeca de l'herbolari

Em trobava esperant un recader en una agència de recaders. Per assegurar la basa els mossos m'havien dit que hi anés a dos quarts d'una, sabent del cert que l'altre hi aniria a les dues. ~~En recader, en ara que sigui de l'ha de l'ha, és cas de veure com un ministre, i el zel dels seus subordinats de senyala l'hora del "reudet-vous" molt multiplicadament, dones el fet que fassin avunt i ala aquil avunt, culaa—sempre donu un cert llastre.~~

Vaig veure com la mestresa de l'agència ventava els fogons, com tirava la patata a l'olla, com graponejava la pape-rina dels fideus i com parava taula. En-traren molts homes amb paquets, far-cells i caixes i tornaren a sortir a cer-car-ne més, i tots m'asseguraven que el meu recader estava a punt d'arribar.

L'interior aquell—una botigota de la ciutat vella—comensava a ser estret per tant de falo, i, poc a poc, em trobí fo-ragitat en la vorera. Fine per costum, en ocasions semblants, inventaria el que em rodeja, com a remei per l'entel-liment (Proveu-ho, i em sabreu dir el re-sultat). Però una hora donà temps de tot, i ja em sabia de memòria les fórmu-res penjades en un garbí, uns versets jocosos contra el gas, la llista de pobles amb els quals hi havia correspondència, dues lletres abarroblades d'encàrrecs menuts, l'instal·lació d'electricitat, els "tips" i els commutadors, un cove i un aquell de Nauya, l'única cadira i un va-sellonet de joguina fet malbé.

El carrer m'oferia un nou camp d'anàlisi. Era un carrer tipic; un carrer de carboneries, tabernes, betes i filis ~~escales d'herbes, de patits comarcans~~ amb "Calendari del pagés", retrats des-pintats, mampares de saca i garrafons a ~~disposo~~.

Enfront hi tenia un herbolari. Les branques clavades als batents de la por-ta, una d'eucaliptus i altra de llorer, sa-ques i plenes de pols, servien d'anunci. En els vidres dels aparadors s' ~~veien~~ ven un reclam de thé i una tireta amb esigrafia d'aprenent amb ~~Paracetamol~~ "se aplican sanguijuelas". "Sanguijue-las" estava escrit amb tinta vermella, color de sang. (Ho vaig trobar encertat). Darrera, hi verdejaven la grassa exu-berància d'unes fulles de figuera de mo-rod i un manat de cebes blanques. ~~mes~~ amunt ~~de~~ cascalls, l'espigol, l'escabo-sia, les "cues de rata", la mangrana agra i les arrels de malvi, distribuïts convenientment en altres prestatges, feien de pedestal a una xibeca d'ecada.

Vaig sentir-me transportat uns quants segles enrera; en temps de la "busca i de la biga", dels jueus del Call, dels abeuratges enartadors, dels filtres ma-lèfics, de les infusions misterioses gua-ridores de tot mal que fos "donat", do-nadores de tot mal desconegut, capaces de llevar el seny i de torrar-te, d'a-se-

Així poguè

-a

-d

~~de patits~~

Ab
i caixes
de llindars

Li

, els

d'escotes d'herbes i fardos de patits emmarcats

~~de patits emmarcats~~

+ Dues

retols

Albira

als mots pro-
locutius pro-
-Mes

122

car-vos amb tres dies i d'engreixar-vos amb una hora...

Aquella xibeca devia ser un llegat de la bruixa que regentava l'establiment quan hi anaven a comprar herboles per a Joan I, l'Amador de la gentillesa.

Devia haver presenciat les formidables bullides del perol raballat; els signes evocadors de gènis i diables; totes les fal·làcies de la mestresa vella i desdentegada; totes les afroses i sinistres maniobres; hauria conviscut amb l'oscambra voladora, amb els rats-penats i llangardaixos subalterns; coneixeria si els tornés a veure, els nobles clients, la dama venjativa, el guerrer desonorat, la donzella traïda, el vell sensual, el don-

zell sense esperansa, el palge misalger, l'helaira contaminada, el valid preferenció, la favorita caiguda, d'arcabota manifestera...

Si pogués parlar!

Tots els progressos de la ciutat, totes les transformacions urbanes, totes les millores d'utilitat pública, l'exposició d'En Rius i Tauler, l'aireament del port, la Reforma, els projectes d'En Pich i d'En Cambó, els del Metropolità, tot hauria passat endevades per aquell carrer, per aquella herboristeria i per aquella xibeca.

A desgrat de viure dissecada/envel·lida. Els anys no passen en va ni per les borres, ni pel filferro, ni per l'arsènic. Però ~~seu~~ ulls encara exercien certa suggestió. Per alguna cosa la conservaven allí presidint les existències de vegetals remeiers.

Les malves, els biets-de-paret, els bàlsems, els líquens i les flors cordials rebien de l'hipnòtic mirar de l'au sinistre virtuts misterioses.

I estic cert que encara algú hi acudia per a desfer un enoís, per a adobar un espallat, per a retenir un amant, pels enaigaments de tota mena i per a determinades maquinacions clandestines.

70

1.

LH

11

LG

11

1A

Ll

+ haurien

+ els seus

11
11
11

11

11